

РЕШЕНИЕ

№ 5033

гр. София, 18.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в закрито заседание на 18.07.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

като разгледа дело номер **6200** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294-298 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. Наредба № 13 от 23.07.2001г. за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на Дирекцията за национален строителен контрол, изд.от Министъра на регионалното развитие и благоустройството /обн., ДВ, бр. 69 от 7.08.2001г., в сила от 7.08.2001г. /Наредба № 13/23.07.2001г./. На основание чл. 297, ал. 1, вр. чл. 234, ал. 1 и чл. 274 от АПК, производството се разглежда в закрито заседание.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу действията на ДНСК по принудително премахване на строеж, обективирани в писмо с изх. № СО-401-03-747 от 27.05.2013г. относно принудително изпълнение на влязла в сила Заповед № ДК-02-СО-04/25.01.2010г., издадена от Началника на Столична РДНСК, за премахване на незаконен строеж: „Кафе сладкарница „М.“, находящ се в УПИ I, кв.105, по плана на [населено място], м. „Студентски град“, с административен адрес: [населено място], район „С.“ – СО, ул. „8-ми Декември“, пред блок 22. Изпълнението на премахването е определено да се проведе в периода от 10,00 часа на 11.06.2013г. до 17,30 часа на 14.06.2013г.

Жалбоподателят твърди, че срещу заповед № ДК-02-СО-04/25.01.2010г. на Началника на Столична РДНСК за премахване на незаконен строеж има неприключило съдебно производство по адм. дело № 9409/2012г., 28 – състав, Второ отделение, насрочено за разглеждане в открито заседание на 25.09.2013г. В производството по цитираното адм. дело се оспорва законосъобразността на заповедта за премахване. Въз основа на това жалбоподателят релевира доводи, че в случай на отмяна на заповедта, при

събарянето на обекта би претърпял непоправими вреди.

В жалбата се твърди още, че органът не е изпълнил изискванията за надлежно връчване на поканата за доброволно изпълнение, като последната не е връчена на собственика на терена [фирма], а само на ползвателя (наемателя) [фирма]. Излагат се още доводи, че това връчване е нередовно, тъй като няма изрично упълномощаване на лицето, получило поканата, както и че не бил съставен протокол, че е търсен управителят на дружеството.

Изтъква се още, че от СО Район „С.“ не е представена проектната документация, и без нея и при незнание на точното местоположение на съответните кабели или тръби, при събарянето на обекта е възможно да се причинят значителни имуществени вреди на околните сгради и да се прекъсне електрозахранването или водоснабдяването.

Твърди се също, че заповедта № ДК-02-СО-04/25.01.2010г. е издадена в нарушение на основни принципи на административното производство, прокламирани в чл. 7 и чл. 9, ал. 2 и ал. 4 – принципът на истинност и принципът на служебно начало. Излага се становище, че административният орган не е изпълнил задължението си да събере всички необходими доказателства и не е установил по безспорен начин, че има нарушение.

Въз основа на гореизложеното се моли за отмяна на действията на органа по изпълнението и заповедта като незаконосъобразна, издадена в противоречие с материалния и процесуалния закон.

Ответникът – Началникът на ДНСК чрез процесуалния си представител оспорва основателността на жалбата.

Съдът, след като се запозна с доводите и възраженията на страните и приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № ДК-02-СО-04/25.01.2010г. на Началника на Столична РДНСК е наредено да се премахне незаконен строеж: „Кафе сладкарница „М.“, находящ се в УПИ I, кв. 105 по плана на [населено място], м. „Студентски град“, с административен адрес ул. „8-ми декември“, пред блок 22, район „Студентски“ – СО. Заповедта е обжалвана и е потвърдена с решение № 5296 от 21.11.2011г. на Административен съд София – град, Второ отделение, 33-ти състав по адм. дело № 5457/2011г. Решението е потвърдено с решение № 5073/06.04.2012г. на Върховния административен съд.

Видно от констативен протокол Са-18/14.08.2012г. на адреса на процесния имот не е открит управителя на [фирма]. На същата дата е направено съобщение № С9-18-04-508 относно отправената покана за доброволно изпълнение с изх. № С9-18-04-459/14.08.2012г. На 16.08.2012г. е връчена покана за доброволно изпълнение на заповедта на М. П. А. – пълномощник на управителя на [фирма]. Видно от представеното пълномощно, тя е упълномощена да извършва всякакви правни и фактически действия от името на управителя.

Представен е протокол № Са-18-1 от 3.09.2012г., съгласно който при проверка на обекта е направена констатацията, че незаконният строеж не е премахнат в срока за доброволно изпълнение.

Въз основа на горното с обжалвания в настоящото производство акт е възложено на [фирма] принудително изпълнение на Заповед № ДК-02-СО-04/25.01.2010г.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното: Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес и в посочения от закона срок. Като длъжник по изпълнението, жалбоподателят е

легитимиран да оспорва постановленията, действията и бездействията на органа по изпълнението в съответствие с чл. 295 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Надлежен орган по изпълнението в обичайните случаи по АПК и във вр. с чл. 2, ал. 1 от Наредба № 13 от 2001г. за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на ДНСК следва да бъде издателят на заповедта. В случая това е началникът на Столична РДНСК. Посоченият административен орган обаче не съществува към момента на започване на изпълнителното производство. Съгласно чл. 275, ал.3 АПК вр. чл. 225 ЗУТ, орган по изпълнението следва да е началникът на ДНСК или упълномощено от него лице. Следователно, оспорваният акт е издаден от компетентен орган.

С оглед препращащата разпоредба на чл. 297, ал. 1 от АПК към реда на гл. X. от АПК относно реда за разглеждане на жалбите срещу постановленията и действията /бездействията на органа по изпълнението и по аргумент от чл. 236, във вр.с чл. 218, ал. 1 от АПК съдебният контрол е ограничен до въведените с жалбата оплаквания.

Материалите от преписката по изпълнението установяват образуването на изпълнителното производство на основание от кръга на тези по чл. 268, т. 1, предл. 1-во от АПК. Влизането в сила на акта – изпълнително основание е несъмнено при доказаното изчерпване на възможността за съдебен контрол на законосъобразността им. Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че заповедта за премахване на незаконен строеж е незаконна и е налице висящо производство по оспорването ѝ, предвид представените данни за потвърждаването ѝ посредством съдебните решения № 5296 от 21.11.2011г. на Административен съд София – град, Второ отделение, 33-ти състав по адм. дело № 5457/2011г. и решение № 5073/06.04.2012г. на Върховния административен съд. Изискуемостта на възникналото от заповедта за премахване на незаконен строеж задължение е настъпила със стабилизиране на административния акт.

Ответникът е следвал динамичният фактически състав на изпълнението.

Започнал е служебно изпълнителното производство /арг. чл. 276, ал. 1 от АПК/; отправил е покана за доброволно изпълнение по реда на чл. 277 от АПК. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че поканата не е надлежно връчена. Тя е подписана от лице, което е упълномощено от управителя на дружеството да извършва всякакви правни и фактически действия, следователно не е необходимо изрично упълномощаване за получаване на поканата за доброволно изпълнение. Неоснователни са и твърденията, че не е бил потърсен управителят на дружеството предвид приложения констативен протокол № Са-18. Направено е и съобщение № С9-18-04-508/14.08.2012г. до [фирма] относно отправената покана за доброволно изпълнение. При проверка по чл. 4, ал. 1 от Наредба № 13/23.07.2001г. за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на Дирекцията за национален строителен контрол е констатирано неизпълнение на заповедта за премахване на незаконен строеж – видно от протокол № Са-18-1 от 03.09.2012г. Проведено е проучване за начина на изпълнение на премахването - протокол от 03.10.2012г. Определен е изпълнител на обществената поръчка за изпълнение на заповедите по чл. 6 от Наредбата – договор № ФО-13-200/13.05.2013г. Поради това неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че са нарушени принципите на истинност и служебно начало, прокламирани в чл. 7 и чл. 9 от АПК.

Оспореното постановление на началника на ДНСК е израз на правомощията му по чл. 7 от Наредба № 13, след определяне на изпълнителя, да определи датата и часа на принудителното изпълнение. В контекста на цитираното правило на чл. 7 от Наредбата то е правно дължимо и своевременно издадено.

Няма основание да се приемат доводите на жалбоподателя, че предвид непредставяне на проектната документация и при незнание на точното местоположение на съответните кабели и тръби, би могло да се причинят значителни имуществени вреди на околните сгради. Задължение на органа по изпълнението е да изпълнява правомощията си в съответствие с общите принципи на правото, включително да не вреди на трети лица. За неспазване на това задължение се носи съответна отговорност, която подлежи на реализиране по реда на чл.299, ал.2 АПК от съответните евентуално увредени трети лица. Жалбоподателят не може да инвокира чужди субективни права, още по-малко такива, които не са възникнали.

При така изложените мотиви и на основание чл. 298, ал. 1 от АПК, Административен съд София – град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. – ПМ“ Е., [населено място], [улица] срещу писмо с изх. № СО-401-03-747 от 27.05.2013г. на Началника на ДНСК.

Решението не подлежи на обжалване.

Административен съдия: